DUPĂ ADOPTAREA „LEGII SPORTULUI"

(Urmare din pag. 1)

unde lipseau, a cercurilor sportive la sate, reorganizarea celor din comune, întocmirea calendarelor sportive, situația bugetară etc.

Nu am ignorat, bineînțeles, nici competiția, inițiind cîteva acțiuni care s-au bucurat de o largă participare: Cupa tineretului la sate, Crosul tineretului, concursuri de ciclism, duminici sportive. Lucrînd efectiv la organizarea și desfășurarea acestor acțiuni, am sesizat, însă, destul de mult formalism (pe toată filiera), sportul la sate, ignorat pînă mai ieri, continuînd să rămînă și azi la un nivel foarte scăzut.

— În școli, unde cadrul organizatoric și material e mult superior, impulsul nu are încă rezultatele scontate — *ne informează tov. FLORIN TAMPA, șeful comisiei sport din Comitetul județean U.T.C. Brașov. Pe de o parte din cauza comodității unor cadre de specialitate, (aici, unde terenul este cel mai propice, baza de selecție este foarte slabă), pe de altă parte, datorită spiritului refractar al multor profesori care mai văd încă în sport și educație fizică niște materii derizorii, de ignorat.*

— Fără să fie satisfăcătoare, se simte o înviorare a activității sportive din întreprinderi — *consideră tov. PETRE SALAJEAN, membru în biroul executiv (responsabil cu problemele sportive) al Consiliului județean al sindicatelor Cluj.* Preocupare susținută continuă să aibă, însă, tot numai marile întreprinderi („Industria Sîrmei" Cîmpia Turzii, Chimica, Ceramica Turda, Clujeana, Tehnofrig, Unirea, „16 Februarie" Cluj), care și pînă mai ieri au avut rezultate marcante.

Cît privește formele competiționale — întrecerile din cadrul sectoarelor și al secțiilor, acțiunile turistice — cultivate pînă acum în sportul de masă din întreprinderi, consider necesară o îmbunătățire a acestora pentru că, dacă ele răspund încă cerințelor asociațiilor sportive din întreprinderile mici, în schimb, au devenit nesatisfăcătoare pentru unitățile mari, caracterul lor limitat neputînd satisface dorința de afirmare a participanților, așa cum s-ar întîmpla în cazul unor întreceri sportive de anvergură.

— Acum, la departajarea sarcinilor și la redistribuția lor, am descoperit, îngrijorător, mulțimea de lacune existente în activitatea sportivă la Cluj, lipsuri de lichidarea cărora am fost preocupați, în principal, în această jumătate de an — *mărturisește tov. CONSTANTIN CUCU, președinte al Consiliului municipal pentru educație fizică și sport Cluj.*

Privind cîmpul sportiv, actual, trebuie să insistăm asupra unor lipsuri ca: slaba preocupare pentru angrenarea oamenilor muncii în activitatea sportivă de masă (un număr foarte restrîns de salariați practică sportul: circa 10 la sută), ignorarea sporturilor tehnico-aplicative, importanța redusă arătată sporturilor individuale, dezinteresul față de însigna de polisportiv, numărul restrîns al acțiunilor turistice.

Întrebarea a doua am formulat-o în felul următor:

II. DIN CELE RELATATE, LA CARE SE ADAUGĂ OBSERVAȚIILE PROPRII, GENERATE DE CONTACTUL NEMIJLOCIT CU LATURA PRACTICĂ, DEDUCEM CA BILANȚUL ACESTOR PRIME LUNI DE COLABORARE NU ESTE DINTRE CELE MAI FRUCTUOASE. CARE SINT CAUZELE?

VASILE LAZĂRUȚ: „Factorii răspunzători nu au reușit să-și intre pe deplin în atribuții. Perioada de căutări, de incertitudini nu s-a încheiat încă. Foarte multe persoane care n-au lucrat pînă astăzi într-un astfel de domeniu se află în fața unui Sesam și, ceea ce este mai grav, nu solicită și nu acceptă ajutorul pentru a-i afla... cifrul. Și nu de puține ori s-a întîmplat ca noi să nu li-l oferim (sau să stăm în espectativă) tocmai pentru a nu le leza vanitatea profesională.

Referindu-mă la „colaborare", consider că se lucrează încă empiric. Neexistînd o metodologie a colaborării, fiecare o pricepe și o aplică într-un mod propriu, neștiind unde și cînd să-și solicite tovarășul. Numai așa se pot explica cazurile în care aceeași echipă a fost convocată în aceeași zi și la aceeași oră în 3 competiții deosebite. Atunci cînd una din părți dovedește prea puțină bunăvoință, interferența de responsabilități poate deveni de-a dreptul dăunătoare. Pînă ce eforturile nu vor fi coroborate, pînă nu se va stabili o principială înțelegere și o tovărășească colaborare (să se curme cazurile de exclusivism sau de limitare obtuză a sarcinilor, de genul: organizația U.T.C. nu are ce căuta în întreprinderi) rezultatele, atît la nivelul sportului de performanță, cît și în cel competițional sau recreativ de masă, nu vor fi cele pe care le dorim".

FLORIN TAMPA: „Cred că C.J.E.F.S.-urile și-au luat prea repede mîna de pe noi, controalele pe care ele le efectuează la secțiile asociațiilor, sau cele pe cicluri de antrenament dovedindu-se formale și făcîndu-se destul de rar. În același timp, consiliile pentru educație fizică și sport sînt prea puțin interesate de sat (tresar numai atunci cînd anunțăm depistarea unei speranțe), atenția lor îndreptîndu-se, exclusiv, către echipele antrenate într-un anumit campionat".

SOFIA MOLNAR: „Unul dintre principalii obstrucționiști ai activității sportive la sate sînt — poate părea hilar — președinții C.A.P.-urilor. Ei refuză, an de an, să distribuie procentul de 15% din fondul social-cultural care este afectat sportului (cazul Cristianului, cu un fond social-cultural de 180 000, din care n-a „donat" sportului nici un leu). Și tot ei sînt factorii care hotărăsc suprimarea terenurilor de sport din vatra satului, oferindu-ne în schimb terenuri impracticabile și depărtate de sat.

Vreau, în același timp, să fac o remarcă asupra muncii activiștilor sportivi de la sate: mulți dintre ei nu cunosc „tactica" atragerii maselor, ei începînd de obicei cu niște sporturi dificile, ignorînd latura atractivă, esențială la început".

PETRE SĂLĂJAN: „Centralismul existent pînă mai ieri la nivel regional (un centralism al fondurilor) a sărăcit material multe asociații sportive din întreprinderi. Adăugînd acestui fapt și lipsa bazelor sportive sau dezafectarea altora, survenită în ultimii ani, avem imaginea penuriei în care ne aflam în momentul cînd am cunoscut Legea. A fost necesar mai întîi să stabilim un echilibru material, obiectiv care se poate realiza de altfel numai în timp și cu înțelegerea mai multor organe, principalul rămînînd Consiliul popular al municipiului Cluj.

Există, de asemenea, o lipsă de concordanță între cerințe și posibilități. Să mă explic. Noi propagăm sportul și căpătăm adepți. Acestora, însă, trebuie să le oferim și condiții cît mai bune de practicare a sportului. Cu un teren de fotbal la cca. 20 000 de clujeni și unul de volei la 16 000, cu 126 lei ora de antrenament la sală, sau 80 lei ora pe culoarul de înot, nu cred să avem șansa de a înregistra prea mulți... amatori (situația persistînd, de altfel, și în cadrul sportului de performanță din întreprinderi).

CONSTANTIN CUCU: „Atribuțiile ce au fost stabilite prin Lege se cunosc de fiecare organ în parte, dar — poate părea paradoxal — ele nu sînt înțelese. Și asta pentru faptul că indicațiile au fost date la nivel de principiu, fără a se intra în detaliu. Astfel se întîmplă că unii dintre diriguitorii de astăzi ai sportului nu cunosc precis sferele în care trebuie să acționeze și zonele limitrofe, cînd și cum să-și organizeze anumite acțiuni, cum să-și rezolve problemele bugetare, cum să solicite și să antreneze oamenii etc.

De altfel, unele probleme nici nu sînt clarificate, fapt ce presupune o discuție pe plan central pentru elucidarea lor.

*

Relatările, verificate a fi conforme cu realitatea, ne relevă sinceritatea interlocutorilor, ele descoperind totodată preocupările tuturor organelor de a imprima sportului un curs ascendent.

Rezultatele de pînă acum nu mulțumesc sportul, la toate nivelele, neînregistrînd încă nici un salt spectaculos.

Premisele unei activități viabile există, după cum persistă încă și obstacole. Trebuie un efort comun de voință și acțiune ca lucrurile să intre curînd pe făgașul cel bun, să prospere.

Județe cu bogată tradiție sportivă, Brașovul și Clujul, au datoria nu numai să confirme spiritul inventiv și munca tenace care le-au caracterizat întotdeauna, ci trebuie să devină etaloane de urmat pentru toate județele tinere care le așteaptă exemplul.

fotbal

Fotbaliștii de la Crișul se pregătesc asiduu pentru meciul de duminică.
Foto: ST. VILIDAR — Oradea

COPIII RĂSPUND: PREZENT!

CAMPIONII CU ECHIPAMENT DE... ÎMPRUMUT!

Nu s-au scurs decît cîteva săptămîni de la încheierea fazei finale a campionatului național de fotbal al liceelor... Fusese o competiție animată, cu jocuri de nivel calitativ apreciabil și cu infirmate calcule ale hîrtiei, „coroana" de campioană fiind cucerită — cu totul și cu totul surprinzător — de echipa Liceului d'n Băicoi.

La timpul acela, am înconjurat de laude ambițiosul team al fiilor petroliștilor din Băicoi, deși — ca un nor de ploaie pe un cer senin, cum ziceam atunci — nu putusem trece cu vederea faptul că viitorii campioni sosiseră în cetatea lui Bucur cu un echipament incropit din te miri ce — cum zicea un jucător: **„avem niște tricouri de doamne-ajută!"** — lipsiți de asistența unui antrenor sau instructor calificat.

Dar — gîndeam noi — după cucerirea titlului de campioni ai țării (cîte licee din țară n-ar dori să se laude cu un asemenea titlu?) „soarta" tinerilor fotbaliști din Băicoi se va schimba, căci, la urma urmei, una este să fie „Liceul Băicoi" și alta... campioana școlară a României!

Din păcate, ne-am înșelat...

O recentă scrisoare semnată de mai mulți componenți ai echipei din Băicoi începe astfel:

„Stimați tovarăși,

Sinceri fiind, nu știm cu ce să începem această scrisoare, în care vrem să ne exprimăm mîhnirea de care sîntem cuprinși toți componenții formației...".

Epistola explică apoi, în extenso, tratamentul absolut indiferent de care „se bucură" proaspeții campioni din partea forurilor sportive ale județului Prahova.

„Reîntorși acasă, am restituit echipamentul împrumutat și acum nu avem altul... Am solicitat, în limita locurilor disponibile, să fim trimiși într-o tabără sportivă pentru a ne putea continua antrenamentele. De cîte ori am trecut pe la C.J.E.F.S. Prahova ni s-a răspuns: „REVENIȚI PESTE 10 ZILE" și noi am revenit... Dar în curînd vacanța ia sfîrșit... În fața acestei situații, cerem ajutorul ziarului dv. în speranța că, prin intermediul rubricii „COPIII RĂSPUND: PREZENT!" putem intra în contact cu alte echipe din țară pentru a susține cîteva meciuri amicale".

Aici, scrisoarea ia sfîrșit. Dar rîndurile liceenilor din Băicoi necesită, indiscutabil, un final. C.J.E.F.S. Prahova, Ministerul Învățămîntului — organizatorul campionatului de fotbal al liceelor — și chiar federația de specialitate nu par sensibile la doleanțele elevilor din Băicoi. Atunci **ne întrebăm:** dacă o echipă campioană joacă cu ghete și tricouri de împrumut, ce pretenții să mai avem de la celelalte formații școlărești?... Dacă o echipă campioană școlară își agață ghetele (alias... tenișii!) în cui pentru luni de zile, ce pretenții să mai avem de la celelalte?...

Elevii băicoteni — lucru lesne de explicat! — nu pomenesc nimic în scrisoarea lor despre atitudinea cadrelor de conducere ale școlii și a profesorilor de educație fizică... Nouă însă ni se pare surprinzător că nu se găsesc, chiar și la nivelul școlii respective, nici un fel de fonduri pentru a încuraja, dacă nu chiar RĂSPLĂTI, o echipă ale cărei merite sînt recunoscute? Iată că și la nivelul acesta fair playului i se răspunde prin NON FAIR PLAY? De ce oare?

Ora de începere a meciurilor din „Cupă"

Duminică, 1 septembrie, se va desfășura o nouă etapă în cadrul „Cupei României", ediția 1968—69, cu participarea echipelor divizionare C. S-a stabilit ca ora de începere a partidelor să fie 11 dimineața.

FOTBAL 03

● Barbu și Păciulete (F.C. Argeș) care, din cauza unor ușoare accidentări, nu au evoluat în meciul amical susținut de echipa lor în Bulgaria, vor fi duminică apți de joc.

● În ziua meciului cu Steaua, din etapa a doua, Ilie Oană, antrenorul Petrolului, a împlinit 50 de ani. De acest jubileu personal este legat și un altul — colectiv: trei decenii de activitate la același club.

● Trei echipieri ai Progresului — Mateianu, Mîndru și Peteanu — sînt încă în atenția... medicilor.

● Petre Dragomir, apreciatul mijlocaș al Petrolului, a înlocuit tricoul de jucător cu cel de antrenor, acum ocupîndu-se de o echipă din campionatul județean.

● Petru Emil (C.F.R. Cluj) revine în actualitate, înscriind Politehnicii Timișoara două goluri, care au adus victoria echipei sale.

● După o absență îndelungată, Panait (Dinamo Bacău) a revenit pe terenul de joc, deocamdată la echipa de tineret.

PETRE STEINBACH povestește:

(II) AȘA M-AM ANTRENAT EU...

- **Este greu fără antrenor. Și totuși...**
- **Pedagogul meu, autocontrolul**
- **Viața sportivă sau antrenamentul invizibil**

Să ajung jucător cu reputație, să fiu selecționat în echipa națională — acesta era visul meu, de fapt visul oricărui fotbalist de ieri, de azi, de totdeauna.

Dar mai aveam o dorință secretă, aceea de a deveni, concomitent, și antrenor, poate tocmai fiindcă eu însumi nu am avut decît unul singur, și numai timp de 2—3 ani, în perioada cînd nu împlinisem vîrsta vechiului major, pe atunci 21 ani...

Să fiu în același timp jucător și antrenor, era dorința mea cea mai arzătoare, mîndria mea nemărturisită și fața ascunsă a orgoliului meu de atunci...

Printr-o muncă enormă, am reușit să ating ambele obiective, fiind de 18 ori selecționat în echipa națională și obținînd, încă de la vîrsta de 21 ani, primul contract de jucător-antrenor din cariera mea, la Colțea Brașov.

Astăzi, se cere aproape totul de la antrenor și nu odată acesta e făcut răspunzător de eșecuri ce nu i se datoresc, iar alteori este pur și simplu „trimis la plimbare", chiar dacă reprezintă o valoare și o capacitate în materie.

Se cere prea puțin de la jucator și, mai ales, jucătorul nu-i exigent cu el însuși și se lipsește de arma sa cea mai puternică, autocontrolul.

Am jucat în meciuri care mi-au adus calificative maxime în presa vremii, sau laudele unor oameni competenți, dar zgîrciți cu superlativele, cum era fostul secretar al Federației Române de Fotbal, actualul consilier Octav Luchide.

Eu știam totuși foarte bine că jocul meu nu era impecabil. În cel mai bun meci, săvîrșești totuși cîteva greșeli, manifești cel puțin o deficiență, execuți o pasă imprecisă sau comiți o eroare de gîndire tactică într-o anumită fază de joc. Chiar dacă am văzut scris „Petre Steinbach cel mai bun din 22", eu știam, de pildă, că, încercînd să joc cu capul, am sărit de cîteva ori defectuos la minge, prea devreme ori prea tîrziu, sau că detenta mea a fost insuficientă. Sau un lucru care a putut trece pentru unii neobservat, însă care era pentru mine foarte clar — slăbirea rezistenței spre sfîrșitul celei de a doua reprize.

A urmat obișnuita „autoanaliză" și... întrebările, monologul dacă vreți, pe tema: „De ce am terminat meciul sleit de puteri? Nu am dus oare o viață sportivă? Mi-am irosit cumva energia alergînd fără rost ca urmare a unui plasament necorespunzător pe teren? Nu mi-am dozat efortul?"

Era o problemă de gîndire, o chestiune de stabilire precisă a cauzei și de remediere grabnică înaintea unei noi apariții într-un joc public.

Firește, nu procedam chiar științific, nu mă ajuta nimeni, eram propriul meu antrenor (și desigur că dacă aș fi avut unul

aș fi reușit să progresez mai mult), dar nu aveam altă cale, autoanaliza era metoda mea, am considerat-o valabilă și o consider valabilă și astăzi pentru orice jucător.

La ce concluzii ajungeam într-o astfel de situație?

— Viața sportivă era pentru noi un lucru foarte firesc pe atunci; știam că n-am consumat nici un fel de băuturi, că n-am fumat nici o țigare, că nu m-am culcat mai tîrziu de ora 10 seara...

— Plasamentul greșit pe teren? Nici aici nu era explicație, căci tocmai plasamentul bun mi-a asigurat un control permanent al jocului — în stilul pe care îl practicam noi „halfii-centri" din acel timp asumîndu-ne sarcina de coordonatori de atac — și echipa mea învinsese la trei puncte diferență...

Atunci?

Recapitulînd cu exactitate întregul program de pregătire din săptămîna precedentă, am constatat că nu lucrasem destul la îmbunătățirea rezistenței și nu efectuasem în jurul stadionului numărul obișnuit de tururi cu care îmi încheiam întotdeauna antrenamentul zilnic.

Prin urmare, chiar din prima zi după meci, treceam la o muncă suplimentară, asiduă, pentru eliminarea tuturor lipsurilor surprinse în propria mea condiție fizică.

În timpul activității mele, de 9 ani, ca jucător și antrenor la Unirea Tricolor, cu excepția mesei comune de duminică seara cu echipa — o reuniune colegială tradițională, care avea loc indiferent de rezultatul meciului — și vizionarea unui film în ziua următoare, restul timpului era consacrat pregătirii. În ceea ce privește ora culcării, nici nu putea fi vorba să fie alta decît 9½ sau cel mult 10 seara.

Nu am fost niciodată controlat de conducerea clubului și nici eu nu mi-am controlat jucătorii la acest capitol. Aceasta era o problemă de conștiință a fiecăruia și niciodată nu am avut surprize neplăcute.

Citim adesea în presa actuală că jucătorul X a fost găsit după miezul nopții într-un bar, sau că Y își petrece zilele prin restaurante. Asemenea întîmplări ar fi fost de neconceput în perioada marilor echipe din trecut și cred că dintre spectatorii de atunci greu s-ar găsi astăzi unul care să afirme că l-ar fi văzut vreodată pe Dobay, pe Sepi sau pe Lazăr sfera într-o circiumă!

Un prieten îmi povestea că, pe vremuri, întrînd într-o vineri seară în actualul local „Dunărea", se auzi strigat de un consumator care stătea la o masă în fața unei halbe de bere. Era Fredy Fieraru, internațional vestit și jucător al clubului Venus.

„Eram atît de uimit — îmi spunea interlocutorul meu — să-l găsesc pe Fieraru într-un restaurant încît apropiindu-mă de dînsul l-am întrebat (eram prieteni): Fredy, tu aici, cu două zile înaintea meciului pe care îl susții contra Ripensiei?

Fieraru a zîmbit și mi-a făcut semn să iau loc.

— Să-ți spun un secret, duminică nu joc...".

Sîmbătă și duminică, în Capitală

Jocurile programate sîmbătă și duminică în București vor avea loc după cum urmează:

sîmbătă 31 august:

Stadionul Giulești

Ora 16,30: Rapid — Progresul (echipele de tineret)

duminică 1 septembrie:

Teren F.R.B.

Ora 11: F.R.B. — Olimpia Giurgiu (Cupa României);

Teren Ciurel

Ora 11: I.U.T. București-Rapid C.F. București (Cupa României).

Cum poți pierde un meci... cîștigat!

Este inutil să mai amintim că promovarea jucătorilor tineri în cadrul echipelor de divizie B și C reprezintă o pîrghie de mare însemnătate pentru îmbunătățirea activității noastre fotbalistice...

Majoritatea secțiilor de fotbal divizionare B și C au înțeles să aplice cu fermitate prevederile F.R.F. cu privire la formarea unei pepiniere proprii de tineri jucători și promovarea acestora în cadrul competițiilor respective a devenit fapt împlinit.

Dar iată și cazuri contrare: *Rarăul Cîmpulung Moldovenesc, Topitorul Baia Mare* și *I.T.C. Constanța* au pierdut cu 3—0 jocurile susținute în cadrul diviziei C (primele două în etapa din 11 august și formația constănțeană în etapa din 18 august) pentru culpa de a fi nesocotit prevederile regulamentare referitoare la utilizarea juniorilor în cadrul echipelor divizionare.

Știind că cele trei echipe au cucerit în meciurile respective 5 din cele 6 puncte puse în joc, nu ne rămîne decît morala acestei întîmplări, e drept, tristă pentru cei în cauză: *cum poți pierde un meci... cîștigat!*

Cei „interesați" se pot adresa direct... clasamentelor. Federația nu se joacă de-a regulamentul și atrage atenția, pe această cale, tuturor echipelor asupra consecințelor nerespectării prevederilor regulamentare în direcția respectivă.

MECIURI AMÎNATE

Partidele Steaua—Dinamo București (echipe de tineret) și Politehnica București-Electronica Obor (div. B), care urmau să se dispute duminică, au fost amînate. Primul, pentru o dată ce se va anunța ulterior, celălalt pentru 11 septembrie, ora 16,30.

LOTO-PRONOSPORT

Tragerea la sorți a autoturismelor și a excursiilor atribuite la concursul special Pronoexpres din 21 august 1968, va avea loc astăzi vineri 30 august 1968 la București în sala din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 17.00.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Luni se va petrece un fapt cu totul notabil: TURUL CICLIST AL ROMÂNIEI PLEACĂ LA DRUM. Caravana multicoloră se va înscrie pe clasica „bucla" (care măsoară în acest an, aproape 1 700 de kilometri), împlinind o obligație și ducînd mai departe o tradiție.

Indiscutabil, „Turul" reprezintă prin valoare cu mult mai puțin decît am dori (și decît ar merita sportul nostru), dar infinit mai mult decît poate, în mod real, ciclismul românesc, copil vitreg, aflat la periferia preocupărilor, trăind modest, de azi pe mîine, din puține amintiri și din mult entuziasm. Dar, din păcate, aducerile aminte — oricît de frumoase ar fi — nu pot înlocui bicicletele, iar entuziasmul — cu atît mai puțin — utilajul tehnic absolut necesar acestui sport greu și costisitor.

Oricum, dincolo de toate obstacolele, obiective și subiective, pe care le are de învins, „Turul" rămîne un simbol și un moment de zenit sportiv în fiecare an. Pe traseul său dur, el beneficiază de nenumărați spectatori — mai mulți decît cel mai palpitant derbi fotbalistic — care, voit sau ocazional, se așează la marginea șoselei ori iau loc în tribunele stadioanelor unde se consumă sprinturile sfîrșitului de etapă. Membrii caravanei nu-și dispută numai ardent întîietatea, prin strategii și tactici drastice (rămase de cele mai multe ori neînțelese), ci poartă cu ei mesajul superb al sportului și al întrecerii, răspîndindu-l cu o generozitate de misionari. Este o chemare cu ecouri profunde, cu o mare putere de atracție pentru tineret.

Iată de ce iubim, stimăm și sprijinim după modestele noastre puteri această alergare, mereu mai tînără, mereu mai frumoasă, în ciuda tuturor vicisitudinilor pe care este nevoită să le înfrîngă

Două sporturi cu mare popularitate în țara noastră își desemnează campionii: tirul și tenisul. Primul, figurînd la loc însemnat și în programul J.O., trăiește momente decisive pe poligonul Tunari. Medaliile ce se distribuie în acest an au valori sporite constituind, în același timp, și un atestat al maturității olimpice. Cu condiția — severă dar dreaptă — ca rezultatul cu care a fost obținută să dea dreptul luării de cuvînt în marele Areopag al Sportului. Ne amintim, totdeauna cu plăcere, că din 1952, de la Helsinki, tirul a adus sportului românesc succese și medalii la FIECARE ediție a Olimpiadei. O regulă care trebuie să continue fără excepții.

Campionatul permite iubitorilor sportului alb din țara noastră rarele revederi cu cei doi mari maeștri ai rachetei, Ion Țiriac și Ilie Năstase. Plecați des și mult (dar în tenis participarea la concursuri este, se pare, cea mai eficientă metodă de antrenament) ei se reunesc, în sfîrșit, acasă. Dacă nici o surpriză de mari proporții nu va cutremura tabloul probei de „simplu-domni", Țiriac și Năstase își vor disputa, ca și anul trecut, finala care, însă, de data aceasta, se anunță și mai palpitantă, prin prisma palmaresului considerabil îmbogățit al liderilor tenisului nostru

Handbalul feminin se află în fața actului III, ultimul al turului campionatului, programat la Sibiu, iar acela masculin își începe la sfîrșitul săptămînii întrecerea. Ni se pare simbolică programarea acestui al III-lea tur la Sibiu. Să se fi gîndit federația să trezească în acest oraș, un fost „fief" al handbalului, niște nostalgii și să redeștepte energii, pentru a aduce din nou Sibiul în eșalonul fruntașilor acestui sport? Ar fi admirabil

Primul cuplaj interbucureștean de fotbal al sezonului: Rapid — Progresul și Steaua — Dinamo! Meciuri care desfid recomandările și infirmă cu încăpățînare pronosticurile. Ceea ce ne scutește de comentarii.

Notăm, doar, un dialog, cu totul întîmplător, avut cu Sorin Avram, impetuosul extrem stînga al Stelei. Era foarte abătut pentru meciul slab făcut cu U.T.A. cînd, de altfel, a fost schimbat după pauză.

— Sorine, *l-am întrebat*, un jucător își dă seama cînd joacă slab?

— Totdeauna. Deseori nu bagă de seamă... antrenorii!

Sincer și spiritual.

Valeriu CHIOSE

Zampano, din nou... fotbalist!

Zilele trecute am primit la redacție o fotografie ieșită din comun... Cei mai mulți dintre noi am găsit că imaginea respectivă reprezintă o mostră de sol lunar, deși alții optau pentru „arătură", sau ceva asemănător. Am întors fotografia și... enigma era spulberată! Ei bine, nu despre o fotografie furnizată de o navă cosmică era vorba și nici despre o parcelă arată, ci mult mai simplu: despre un teren de fotbal!?

Paradoxal, dar imaginea reprezenta terenul (sau fostul...) de antrenament al echipelor din orașul Tîrnăveni, teren pe care se antrenau două echipe de fotbal de divizia C, două echipe de handbal, una de rugby, etc.

La această deplorabilă stare de fapte a contribuit (o contribuție „remarcabilă"!) CIRCUL!

Cum circul? Pur și simplu... Vă amintiți recenta notă publicată de ziarul nostru, „E arrivato Zampano"? Atunci, „primirea" artiștilor de circ, veniți cu tot calabalîcul, urma să se facă pe stadionul de antrenament al echipei F.C. Argeș din Pitești... Pînă la urmă, însă, intervenția hotărîtă a forurilor sportive i-a ferit pe piteșteni de distrugerea stadionului. De data aceasta, Zampano și compania au găsit gazde ospitaliere la Tîrnăveni unde, în ciuda protestelor unanime, de ani în șir organele locale „se îndrăgostesc" pentru cîteva săptămîni de caravana circului, pe care o găzduiesc tocmai pe... terenul de fotbal.

Dacă la „binefacerile" oaspeților mai adăugăm cantitatea îmbelșugată de apă de ploaie căzută în aceeași perioadă la Tîrnăveni, sîntem tentați să le facem o propunere forurilor locale care ACORDĂ DISPOZIȚII în domeniul închirierii de terenuri sportive circurilor: *poate se organizează la Tîrnăveni, în premieră mondială, un meci de fotbal între două echipe pe tractoare cu șenile...*

Că teren, slavă domnului...

Ovidiu IOANIȚOAIA